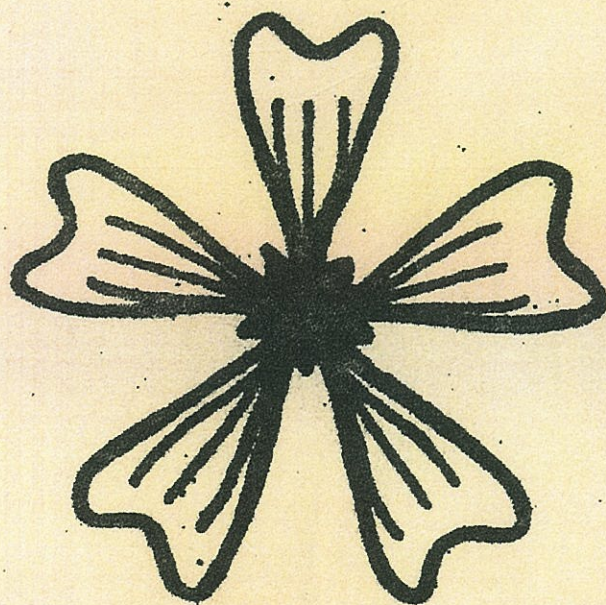

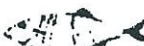
BLOEMEN
UIT DE
HOF VAN EDEN

drs. J. C. C. Meyboom

De 22 letters van het Hebr. Alphabeth.

			ALEF	1
			BETH	2
			GIMMEL	3
			DALET	4
	<i>Venster</i>		HEE	5
<i>Naak</i>			WAW	6
<i>Zwaard</i>			ZAJIN	7
	<i>Afsluiting</i>		CHET	8
	<i>Baarmoeder</i>		TET	9
	<i>Hand</i>		JOD	10
	<i>Hand in beweging</i>		KAF	20
	<i>Oraestek</i>		LAMED	30
	<i>Water</i>		MEM	40

ו		נ	NÓEN	50
	Slang	ס	SAMEG	60
	Oog	ע	AJIN	70
פ	Mond	פ	PEE	80
ק	Vishoek	ק	TS ADEE	90
	Oog van de neeld	ק	KOF	100
	Hand	ר	RESJ	200
	Tand	ר	SJIN	300
+	Taken	ת	TAW	400

"IN DEN BEGINNE WAS HET WOORD"

Verantwoording

De gegevens voor het samenstellen van deze publicatie zijn ontleend aan publicaties van Prof. Drs. Friedrich Weinreb, met diens volledige toestemming.

Nadere en volledige deskundige voorlichtingen kunnen verkregen worden bij het Secretariaat van de Academie voor de Hebreeuwse Bijbel en de Hebreeuwse Taal - Burg. s'Jacoblaan 20, 1401 BR Bussum - tel. 02159 - 18114.

De Evangelische conclusies zijn voor rekening van ondergetekende.

J.C.C.M.

Ten Geleide .

De Hof van Eden bevat alles wat de mens zich aan goeds en aan vreugde zou kunnen wensen. Alle hoop, alle goede verwachting en nog veel meer, alles wat er aan goede verrassingen zou kunnen zijn. En de Boom des Levens is er en ieder kan de vrucht ervan grijpen en tot zich nemen. Daar-toe is hij er. Waarom echter neemt de mens de vrucht van de Boom van de Kennis van goed en kwaad? Omdat hij eerst wil weten en daarna, aan de hand daarvan, pas bereid is te geloven. Maar daarmee snijdt hij zich de weg naar de Boom des Levens af; dan kan hij niet meer werkelijk geloven.

Het weten drukt de mogelijkheid van het geloof omlaag. En zonder het geloven, zonder het vertrouwen, zonder de kinderlijke trouw is er geen geluk, geen vreugde, is er alleen de steun op de berekeningen voortvloeiend uit dit weten.

Zo is het ook met het Woord. Het Woord moet geloofd worden. Eerst dan opent Het Zich en toont Het de wonderen, die van de aanvang af al in het Woord verborgen waren. Dan opent zich de bloem met het veelvuldige leven. Dr. Meyboom gelooft aan het Woord, het Woord dat de mens wordt geschonken als het grootste, het wonderbaarlijkste geschenk.

Het Woord kent niet het oordeel van de ene mens over de andere, want het Woord is Goddelijk.

De mens kan de vrucht van de Boom des Levens plukken. En zo heeft dr. M., omdat hij aan het Woord gelooft, de wonderen kunnen plukken van deze Hof van Eden. En dan krijgt de mens ook de toegang tot de kennis van goed en kwaad. Niet uit zijn wetenschappelijke waarneming, doch door de Boom des Levens, die als het ware, dan de Boom van de Kennis van goed en kwaad in Zich blijkt te bevatten. Zo gaat het Wonder naar alle zijden open en de hele wereld leeft van de vreugde van dit wonder. Dr. Meyboom vertelt ervan, vanuit de plaats waar hij leeft en het is goed te zien hoe het wonder op iedere plaats zich uit. Want is niet de gehele aarde van God? Zo zal eens op alle plaatsen Gods Naam geëerd worden, zal op alle plaatsen de Hof van Eden zijn bloesem tonen en de hele mensheid God loven als de Vader in de Hemel.

Dit boek is een mooi begin en ik hoop dat het in deze zin gelezen en begrepen zal worden. Het is waard de schrijver ervoor te danken.

F. Weinreb.

INLEIDING

Men bestudeert tot in de verste details de wereld waarin we leven. Het aantal takken van wetenschap is reeds van een niet te overziene veelheid en in de wereld van de vrije-tijds-besteding wil men tot in het uiterste geïnformeerd zijn als het gaat om prestaties en records op het gebied van sport en spel.

De mens is bereid daar grote offers voor te brengen. Hoewel er uiteraard grote individuele verschillen zijn, mag toch wel gezegd worden dat wij ons massaal werpen op van alles wat deze wereld heeft te bieden.

Collectief bezien en binnen de grenzen van financiële en lichamelijke en mentale mogelijkheden is onze geestelijke eetlust schier onverzadigbaar.

Men roemt de Schepping, de Natuur, de Kosmos in al haar uitingsvormen, alsmede de "talenten" of zoals men zegt "de gaven", waarmede velen onzer in dit leven zijn voorzien.

Waar gaven zijn moet toch ook per definitie een Gever zijn. Maar men vraagt er niet naar, ontkent, vergeet of "verdringt" deze consequentie. Velen geloven nog wel in God als Schepper, maar schijnen te berusten in de gedachte, dat Hij verder geen bemoeienis met de mens en Zijn Scheppingswerk zou hebben.

Het besef is niet algemeen aanwezig, dat God zeer belangrijke mededelingen met vele details van werkelijke waarde voor ons leven heeft.

Dit "wereldnieuws" van de allereerste orde brengt ons de Bijbel, maar helaas, "men gelooft het wel".

God vraagt ons om serieus genomen te worden.

Door Zijn ZON, het vlees geworden Woord, brengt Hij ons Zijn Boodschap van Verzoening,

Verlossing van ons "eigen ik" en eeuwig Heil, daarin bestaande, dat wij reeds in dit leven in vrede met Hem mogen en kunnen leven.

De eeuwige ongeschapen Logos, het uit God geboren Licht der wereld, de Christus universalis, het krachtenveld van Gods Voorzienigheid, beheerste reeds de wereldgeschiedenis van alle schepselen en culturen, in de Goddelijke Planning besloten, reeds ontelbare tijden, alvorens Hij hier op aarde zou worden geboren als Jezus van Nazareth, de Zoon van Maria, de Messias, het Lam Gods.

Hij biedt nog steeds Zijn reddende Hand aan een ieder zoekende en vragende ziel.

Het is nu juist die Voorzienigheid, die haar stempel blijkt te hebben gezet op de Taal van de Bijbel.

Behalve dat deze Taal ons ook rechtstreeks in verbinding brengt met Gods bedoelingen met ons leven, blijkt een nadere bestudering van het z.g.n. Thora-Hebreeuws dat hier een brug aanwezig is naar "het wezenlijke".

Met dit "wezenlijke" wordt bedoeld de antwoorden op de diepste vragen van ons bestaan, in 't kort : een oer-weten.

Het zijn de getal-waarden der letters en dus ook der woorden en herkenbare structuren in namen van mensen en landen en verhalen, die ons die brug naar "het wezenlijke" doen zien en herkennen.

Uit de oude Joodse geschriften blijkt het, dat zeer veel van deze oer-kennis bij mondelinge en ook schriftelijke overlevering aanwezig is geweest.

Er blijken hier arsenalen aan openbaringen aanwezig te zijn.

Maar dit is wel zeker, dat de meest geniale menselijke denkkraft nooit bij machte zou zijn geweest om de wonderen, die de grondtalen van de Bijbel blijken te verbergen te voren te construeren.

Met andere woorden: hier worden feiten ge-

boden, die levende bewijzen zijn van de Boven-natuurlijke herkomst van de Bijbel en schrijver dezes bidt de lezer toe dezelfde Zegen te ervaren, die hijzelf door deze "inside-information" mocht ontvangen.

Een taalgeleerde ben ik allerminst, maar men behoeft, analoog redenerende, geen bloemkweker, geen deskundige te zijn in de wereld der bloemen, om iemand een bouquet aan te bieden.

Deze bloemen vond ik aan de kant van mijn levensweg en ik dacht, dat ze zeldzaam en mooi genoeg waren om er de aandacht op te vestigen.

Deze bloemen zijn niet inheems, maar gegroeid uit overgewaalde zaden, komende uit een ver land, ik dacht.... uit de Hof van Eden.

Noordwijk aan Zee, 19 74

Wij verblijden ons, dat dit boekje een vrijgrote kring van belangstellenden heeft gevonden.

De eerste oplage van 2000 was in 1978 uitverkocht. Daarna volgde een tweede van gelijke grootte in 1979 en thans mag deze derde druk het licht zien.

Ik maakte een duidelijker indeling en formuleringen in de text ondergingen hier en daar wat wijzigingen.

Noordwijk aan Zee, 1982

Met hartelijk dank aan de heer Chr. Matthes, secretaris van de Academie voor de Hebr. Bijbel en Hebreeuwse Taal, die een groot aandeel had om deze derde oplage te verzorgen.

J.C.C.M.

De bedoeling van dit boekje is om anderen opmerkzaam te maken op het bestaan van een wereld van wonderen, die verborgen is in de Hebreeuwse taal, zoals die tot op heden middels de oude Bijbelrollen, na duizende jaren, nog ongerept in ons midden is.

Het woord "Hebreeuws" komt van de naam Heber, hetgeen betekent: "van de overzijde", komende uit een andere wereld, waarmede dan eigenlijk bedoeld wordt: de wereld van de Hemelse Gewesten.

Voor wie vertrouwd is met de gedachte, dat de Bijbel Gods Woord is zal het niet moeilijk vallen de grondtaal van de Bijbel te aanvaarden als de oertaal van dat Goddelijk Woord.

De letters, die men de bouwstenen van de taal kan noemen, blijken reeds op zich zelf, bij nader onderzoek, onverwachte, verrassende informaties te bevatten.

Niemand minder dan de Heer Jezus Zelf neemt deze taal in hoge mate ernstig en belangrijk, getuige Zijn uitspraak in Matth. 5:18....

"Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota, noch één tittel van de thora voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied". En in Lucas 16:17.... "het is lichter, dat de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat één tittel der Wet valle".

En als men nu weet, dat de jota, de jod, de kleinste van de 22 letters van het alfabeth is en "de tittel" niet veel meer dan een leestekentje, dan is hiermede wel bewezen, dat deze Taal een zeer belangrijke plaats innam in het leven van de Messias.

Maar er is nog veel meer gezegd in verband met dit Woord. Men kent de machtige aanhef van het Johannes-Evangelie: "In den beginne was (is) het Woord en het Woord was (is) bij God en het Woord was (is) God".

Joh. 1:3 openbaart ons, dat de ganse Schepping door dit Woord is gemaakt. De "materialisatie" (mater=moeder), de vleeswording van "het Woord" vond zelfs Zijn uiterste vervul-

ling in de wonderbaarlijke verwekking en geboorte van de Persoon van Jezus Christus.

Het is hier niet de plaats om verder in te gaan op de diepe mystiek van deze openbaring, maar we mogen toch wel zeggen, dat er met dit Woord iets heel bijzonders "aan de hand is".

Zien we in dit bovenstaande reeds een zekere identificatie van de Christus met het Woord Gods, zowel in Zijn prae-existentie, dus in Zijn Hemelse Heerlijkheid, als in Zijn verschijning als Mens, dan wordt dit nog eens op niet te miskennen wijze bevestigd in de tekst van Openbaring 1:8 : "Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Here, Die is en Die was en Die komen zal, de Almachtige", hetgeen dus komt uit de mond van de opgestane Christus.

Nu is het buiten discussie, dat Jezus geen Grieks heeft gesproken, tijdens Zijn omwandeling, maar de taal van Zijn land, dus voornamelijk Hebreeuws en uiteraard ook het toen gangbare dialect ervan, het Aramees. Beide laatste talen hebben hetzelfde alfabeth.

Willen we dus iets gaan verstaan van deze uitspraak, dan zullen we het Grieks moeten verlaten en terug moeten keren tot de taal, die door de Messias gesproken is.

Voor de alfa en de omega krijgen we dan ; de Alef en de Taw (die ook wel als Sof wordt uitgesproken)

Alvorens nu de letters afzonderlijk te bespreken moeten eerst enkele algemene eigenaardigheden van dit alfabeth onder de loupe worden genomen.

Zoals dit ook in andere oude talen aanwezig is, bestaat er in het Hebreeuws een identificatie van letters en cijfers.

Als rudimentair verschijnsel in onze moderne talen, zou men kunnen zien, het feit, dat woorden als "vertellen", raconter, erzählen, to tell, enz. nog steeds die relatie verraden tussen "spreken" en "tellen".

Woord en Getal zijn een gescheiden leven gaan leiden, een verarmd en eenzaam leven, dat ook zijn stempel gedrukt heeft op de mens, die zich er niet meer van bewust is, wat hij zegt, als een onduidelijk handschrift ontcijferd moet worden.

Zoals in het hierna volgende zal blijken, gaat het niet om de getallen als zodanig, maar om de belangrijke functie van getallen in hun verrijking van de taal als brug naar het wezenlijke.

Zonder de studie en de kennis van bedoeld verschijnsel, kan men nooit dat diepere inzicht krijgen in de mededelingen van Gods Woord, dat God aan de mens wil meegeven.

De situatie is te vergelijken met die in ons lichaam, dat op verborgen wijze een schat van kennis aangaande het functioneren der organen in zich zelf meedraagt, maar deze kennis niet laat bewust worden in de kennis-centrale van onze hersenen. Langs een moeizame weg van onderzoek en al of niet verwerpelijke hypothesen, wordt de wetenschap "vermenigvuldigd".

Er zijn mensen die zich willen losmaken van de taal der getallen en er was iemand, die beweerde "allergisch" te zijn voor getallen. Het is wel duidelijk, dat deze allergie in eens niet blijkt te bestaan als deze lieden inzage nemen van hun bankrekeningen, de rapporten van hun jeugdige kinderen onder ogen krijgen, interesse hebben voor codes van de militaire geheimtaal of programmeringen in de wereld der computers.

Wij moet worden toegegeven, dat er veel geestelijk ontucht is gepleegd met getallen-kennis, dat samengevat kan worden met een emotioneel zwaar belast woord: "Kabbalah", dat op zich zelf slechts "overlevering" betekent.

Maar omdat degenen die zich bezig hielden met deze getallen-kennis zich niet hielden

aan de grondregels van de Bijbelse Openbaring, nl. het steeds vergelijken van "Schrift met Schrift" en het zich geïnspireerd weten door de Heilige Geest, hebben zij de verleiding niet kunnen weerstaan om met deze kennis te gaan gooche-len, toekomstvoorspellingen te plegen, horoscopie en waarzeggerij er in te betrekken. Men is daardoor in een moeras terecht gekomen van totaal oncontroleerbare opvattingen en fantasieën, waardoor het begrip Kabbalah zeer terecht in een zeer verdacht licht is komen te staan.

Men kan nu eenmaal niet een tegenstander van een spel of een organisatie zijn, omdat anderen zich niet houden aan de legaliteit van bijv. dat spel of die organisatie....

Als anderen kromme wegen willen bewandelen, is dit voor ons geen reden om niet de rechte weg te gaan.

Hetgeen volgens koning Salomo het principe is van iedere wetenschapsbeoefening, nl. de vreze des Heren, de "irah Adonai", waarin zit opgesloten de betekenis van: "met liefdevol respect God in aanzien houdende", mag hier toch zeker wel als vuistregel gelden als we beseffen, dat hier heilige grond wordt betreden.

Maar laat ons het verhaal over het drama van de gevolgen van het eten van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad in het Paradijs niet vergeten.

De mens meende zijn kennis erdoor te verrijken, maar kwam terecht in een dodelijke crisis.

Het lijkt erop, dat bij de stichting van vele oude Universiteiten men heeft verstaan, dat wetenschapsbeoefening in relatie moet staan met de God der wetenschappen (1 Sam. 2:3), gelet op de ernstige, Bijbelse zinspreuken, die nu nog deze oude onderwijsinstellingen sieren.

Helaas is ook hier door misverstand en on-
verstand op beide fronten: nl. dat van de
"kerkleiders" en dat van de "Natuuronder-
zoekers" het Goddelijk principe van Spreuken
9:10, zijnde van universele betekenis, door
de bewoners der Universiteit tot een verge-
ten, onbegrepen en overbodig en "overwon-
nen standpunt" gedevalueerd.

De logische consequentie hiervan, nl. de
geestelijke dood, waarvan reeds 6000 jaar ge-
leden direct werd gesproken, aan de voet van
die Boom van de Kennis van Goed en Kwaad,
is dan ook niet uitgebleven.

Daar reeds scheidde de Mens zich af van
het Goddelijk advies en werd slachtoffer
van de Diabolische tweeheid, het dodelijk
krachtenveld, de polarisatie van Goed en
Kwaad, zonder het Goddelijk Fiat.

Niet alleen voor de bestudering van de in-
houd van dit boekje, maar voor ieder mens
is dit Goddelijk Fiat nodig voor geheel ons
leven, op basis van de ons aangeboden bood-
schap van genade en verlossing door het
Bloed van het Lam Gods.

Dit voorop stellende zullen we nagaan, wat
het Woord ons verder te vertellen heeft.

Een algemene eigenschap van een gespro-
ken woord is, dat dit woord de mond van de
spreker verlaat en in zekere zin een eigen
leven gaat leven en als 't ware in een toe-
stand van ballingschap komt.

Wij weten wel, dat het Woord Gods nooit le-
dig zal wederkeren (Jes. 55:11), maar de weg
die Het aflegt wordt vergeleken met die van
de regen, de sneeuw, die de weg door de aarde
vindt, van wier werking de mens het spoor
bijster raakt.

Neemt men de 22 letters van het Alfabeth,
dus het Woord in Zijn geheel, dan valt het
op, dat de laatste letter het begrip balling-

schap tot uitdrukking brengt. En wel op meer manieren.

Ten eerste wordt deze laatste letter in de oude versie van het Hebreeuws als een Kruis-teken geschreven .

Deze 22ste letter verwijst dus zonder meer naar het gebeuren op Golgotha.

Daar was het, waar het Lam Gods op het Altaar als geslacht werd en het uiterste van de Ballingschap intens werd doorleefd, getuige de Kruiswoorden: "Eli, Eli, Lama Sabachtani", dat is: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten ?"

Is het niet wonderbaarlijk, dat nu juist dit de aanhef is van Psalm 22 ?

Iedere letter is eigenlijk een basis-uitdrucksingsmogelijkheid van het Woord in het "vlees", in de materie.

Men zou kunnen zeggen: dit is de laatste daad van het Woord, in de totaliteit van zijn alfabethische volgorde en vormgeving in de wereld van de letters: een kruisteken. Hier ontmoeten we de overeenstemming met de laatste daad, die Jezus in Zijn menswording, Zijn vleeswording, kon stellen, nl. de bereidheid om de weg te gaan naar het kruis..

Bij het Kruis staat alles stil, men denke ook aan het in de liturgie van de R.K.kerk opgenomen gedicht "Stabat Mater". De Moeder stond stil. Hier is het einde, de laatste letter: de Sof.

De Verlossing, de Opstanding behoort niet tot de dimensies van onze wereld. Deze zou uit die Andere Wereld komen.

Een andere wijze waarop genoemde laatste letter het begrip ballingschap tot uitdrukking brengt is het feit, dat de getalwaarde van deze Taw 400 is.

Het aantal jaren, dat het volk Israël in Egypte in ballingschap zou zijn, was immers minstens 400. (Handelingen 7:6)

In de eerste brief van de Apostel Johannes gaat hij als 't ware verder op zijn openingswoord van zijn Evangelie door nader in te gaan op resultaten van de vleeswording, de incarnatie van Jezus Christus, hier zonder meer genoemd : "het Woord des levens". Vleeswording betekent: vorm-verkrijging in de stof, in de materie, waardoor iets waarneembaar wordt met onze zintuigen. Johannes zegt dit zeer nadrukkelijk over de Persoon van Jezus : "we hebben gehoord, gezien met onze ogen; aanschouwd hebben, en met onze handen getast hebben" .... enz. Maar verschijning in de materie betekent zonder meer een tijdelijke verschijning, een onderworpen zijn aan de wetten van de stof, dus het vergankekijk worden en het verdwijnen uit de zintuigelijke waarnemingen; "de dood", die toch eigenlijk ook een vorm van ballingschap is.

Er wordt gezegd, dat de aartsvader Jacob gedurende 22 jaar gescheiden was van zijn vader Izaak en een zelfde periode van zijn zoon Jozef.

De 5 hoofdstukken van de Klaagliederen van Jeremia zijn ieder in 22 verzen of groepen van verzen verdeeld door middel van het Hebr. alphabeth.

Opmerkelijk is ook, dat het laatste hoofdstuk van het Nieuwe Testament hoofdstuk 22 is van de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes.

Maar ook hier weer: een laatste roep van de Bruid, in ballingschap tot haar Hemelse Bruidegom.

De Bijbel, zijnde het levende Woord van God openbaart Zich zelf zodanig, dat de bouwstenen ervan, de woorden, de letters en getallen "levende stenen" worden.

Hopelijk zal dit de lezer steeds duidelijker worden.

Wetende dat God het Begin aller dingen is en Gods Zoon zich identificeerd met de eerste letter van het alphabeth behoeven we ons niet te verbazen, dat met de eerste letter er al een wereld van openbaring voor ons open gaat.

Het woord Alef betekent "hoofd van een stier", een op het eerste oog mogelijk een wat uit de toon vallende mededeling. Maar het wordt minder profaan als ik u mag verwijzen naar de visioenen van Ezechiel (1:10) en aan Johannes (Openbaring 4:7), waar "het rund" in de verschijningsvorm van de os, resp. kalf in één der vier hemelse wezens verschijnt voor Gods'troon

Er is daar steeds sprake van Leeuw, Rund, Arend en Mens.

Deze ons zo vertrouwde verschijningsvormen op aarde blijken in de hemelse gewesten hun Goddelijk "Oer-phenomeen" te hebben. Ze verkeren in een staat van voortdurende lofprijzing en aanbidding.

Hierbij zij nog opgemerkt, dat in Genesis 2:20 het juist deze 3 categorieën zijn, nl. "het vee" (met als koploper het rund), het "gevogelte des hemels" met als aanvoerder de Arend, en "het gedierte des velds", dus de in het wild levende dieren, met de Leeuw als onbetwiste koning, die Adam, in Gods opdracht namen moest gaan geven.

Dat deze naamgeving een veel diepere inhoud heeft gehad, dan wij ons kunnen voorstellen vanuit onze uitgeholde, God-vergetende Westerse cultuur, maakt het onsmoeilijk, zo niet onmogelijk om de zin van de Bijbel te verstaan.

In het "Oerweten" zijn de begrippen "naam", "wezen" en "plaats" zeer aan elkaar verwant. God ging daarom "zien" welke naam en dus ook welke plaats, welke bestemming, Adam aan de dieren zou geven.

Voorwaar een Goddelijke super-opdracht, deze nomenclatuur op Goddelijk niveau.

In verband met dit weten is men in het Joodse leven nog steeds uiterst voorzichtig met het uitspreken van Gods' Naam. Men zou kunnen zeggen men is behoedzaam om het Wezen Gods aan een bepaalde plaats te binden, en daarmee te ontheiligen.

Bij het lezen van de Bijbel wordt daarom steeds gesproken van "De Naam", "Ha Shem", als er van God sprake is.

De Eerste, (Eng. The First), de "Fürst" (Du), "de Vorst", dat dominerende, heeft de Alef ook in zich.

De Alef behoort tot de paar uitzonderingen dat de letter zowel als kinker als medeklinker optreedt.

Bijna alle letters zijn medeklinkers.

Er zijn woorden waarin de Alef wel aanwezig is, maar niet wordt uitgesproken.

Maar ook God Zelf kan soms in het verborgene aanwezig zijn, (men denke aan het Estherverhaal).

Het woord voor rund is phar en dit heeft te maken met het begrip vruchtbaarheid, groei, ontwikkeling zowel stoffelijk als geestelijk (intellectueel), e.d.

In de naam Pharao komt men het dan ook duidelijk tegen als zijnde het wezen van de koning van Egypte, die dan ook droomde van de vette en magere runderen als symbolen der komende jaren. In Egypte, nietwaar, draait alles om de economie.

Nochtans is deze cultuurkracht een Goddelijk aspect, dat niet is los te denken van de Schepping. De Psalmist (Ps. 33:9) zegt immers: "Want Hij spreekt en het is er; en Hij gebiedt en het staat er".

De Schepping verbergt dus deze enorme ontwikkelingskrachten, die deel uitmaken van het aardse bestaan en het aardse leven. Het was de verleiding, die uitging van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad, nl. mede verstandelijke ontwikkeling, die de mens gebracht heeft in een wereld, waar geen Boom des Levens is, verbannen van een leven met God.

Hoewel de weg der ontwikkeling steeds verder van God afvoert en nooit terug zal leiden tot Hem, blijft God de mens roepen, om tot Hem terug te keren.

In de ontwikkelings-stroom der generaties, waardoor "de mensheid" zijn weg door dit leven kan en moet gaan is er aan de andere kant die blijvende roepstem, die ieder mens enige malen in zijn of haar leven kan horen (Job 33:14), "God spreekt eens of tweemaal; doch men let niet daarop".

We zijn geneigd om deze roepstem te verdringen, maar dat leidt bij velen tot verdrongen complexen, resulterende in ziekte en dood.

Maak de hoek in je leven, bekeer je en kom terug in het Vaderhuis-

Er zijn in deze wereld stemmen van mensen en groeperingen, die onder "de weg terug" willen verstaan: "de weg terug naar de natuur", als doel van het leven.

Dit is echter een grove misvatting, want het is nu eenmaal onmogelijk om terug te gaan naar een plaats waar men eenmaal is. Door de val van de mens zijn wij terecht gekomen in een natuurlijke staat, terwijl we afkomstig waren uit een Goddelijke staat. In zijn beroemde rede op de Areopagus te Athene zegt Paulus: (Hand.17:26) (God) "heeft uit éénen bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt om op den gehelen aardbodem te wonen.. enz. en verder vers 29: "Wij dan zijnde van Gods geslacht,..."

De mens, die het over-gecultiveerde en dwangmatig tot overspannenheid leidende leven moe is, bedenke, dat 't juist de uitvloeiselenen zijn van onze gevallen natuurstaat, die geleid hebben tot de totaal verziekte en chaotische wereld, zoals we thans om ons heen en elders kunnen waarnemen. De Goddelijke roepstem is nog steeds, zoals Petrus stelt (2Petr.1:4) om "de Goddelijke natuur deelachtig te worden", enz.

Door de veelkleurige wijsheid Gods is het nu zo, dat de eerste letter Alef een verborgen samenhang heeft met Gods Naam.

De letter bestaat uit twee "Jod-tekens", tegenover elkaar in spiegelbeeld, gescheiden door een schuin getrokken streep, die een soort verbindingshaak voorstelt. Deze haak is eigenlijk de 6de letter, nl. de waw, hierna nog nader te bespreken. Die waw is hetzelfde als bij ons het woordje "en". Het is ook de "zes". Daar de Jod ook functioneert als het getal 10 bestaat de Alef dus uit een samenstelling van twee tienen en een zes. De Alef drukt dus het getal 26 uit. Maar Gods' Naam: "Ik zal zijn" wordt in het

Hebreeuws geschreven met de 4 letters:

J.H.W.H. hetgeen de getallen 10-5-6-5 zijn. De som van deze cijfers is ook 26.

Maar het wordt nog wonderlijker als we moeten vaststellen, dat het aantal geslachten van Adam tot Mozes ook 26 is en dat deze zich laten groeperen in de getallen van Gods' Naam, nl.:

10	geslachten	van	Adam	tot	Noach.
5	„	„	Shem	tot	Peleg,
6	„	„	Refoe	tot	Izaak,
5	„	„	Jacob	tot	Mozes.

De Mens schreef dus in zijn eerste 26 generaties Gods Naam, geboorten, van Adam tot Mozes, d.w.z. tot de dagen van Gods' Openbaring op de Sinai.

En anderszijds waren de geboorten van de mensheid in Gods' Naam vastgelegd. God ging met de mens mee.

Ten slotte ook nog dit: de Alef, de grote Eén zijnde in de wereld van de eenheden, blijkt dat ook te zijn in die van de tientallen en de honderdtallen.

De getalwaarden van de namen der samenstellende letters blijkt nl. 111 te zijn.

Alef = 1, Lamed = 30, Fee = 80 (samen 111)

De eerste letter van het Oude Testament, is de Beth, onze B. Het is ook het getal 2.

Het woord Beth (eigenlijk geschreven Bith) betekent Huis. Gods Woord begint met het verhaal van de Schepping, men zou kunnen zeggen, God gaat een Huis bouwen.

Als een architect, heeft God de Schepper de blaauwdruk reeds in bezit en de geschapen materie krijgt door het werk van De Zoon,

als Uitvoerder, de juiste vorm.

De Rijbel maakt een duidelijk verschil tussen "scheppen" en "maken". (zie bijv. Gen. 1:1 en 1:4 en Joh. 1:3)

Het werk van God de Schepper en dat van de Maker, gaan Hand in Hand, zoals een Beeldhouwer al scheppende het kunstwerk maakt.

Er is nog een diepere overeenstemming tussen de Schepping en een huis.

Beiden zijn gekenmerkt door een bestaande tweeheid. Een huis heeft nu eenmaal een aantal tegenstellingen, men kan binnen of buiten, boven of beneden, voor of achter, zijn, het kan koud of warm, donker of licht zijn, enz., enz.

Maar het aantal tegenstellingen in de ons bekende schepping is schier eindeloos.

De Schepping waarin we leven is een wereld van tegenstellingen, in afmetingen, dimensies, maar ook op het gebied van geestelijke toestanden en structuren, om maar te zwijgen van karaktereigenschappen van mensen, de bewoners van dit wonderlijk huis.

Via het Jiddisch kennen we het woord ook als "bajus" en met enige verminking kennen we het woord "bolleboos", afkomstig van Baäl-Beis, hetgeen "heer des huizes" betekent.

Het is dus eigenlijk heel begrijpelijk, dat het verhaal van de Schepping met de Twee begint. Het is een Scheppingsnoodzakelijkheid.

De letter kan geschreven worden met of zonder een punt in het midden.

Dit is een aanwijzing voor de uitspraak, zoals dat ook met enige andere letters het geval is. (Met punt duidt op een harde uitspraak : b, en zonder punt is het de zachte, aangeblazen we).

GIMMEL

3

De Gimmel is de derde letter en is de 3. De 3 kan pas verschijnen als de 2 er is, de drie verbergt dus ook een tweeheid in zich.. Men denke ook aan het feit, dat de derde aartsvader Jacob er één van een tweeling was.

Het woord betekent kameel, soms met twee bulden, het dier, dat ons moet helpen voor onze tocht door de woestijn, op weg naar "het beloofde land".

DALET

4

Ons huis heeft een deur, de letter dálet. De 4 markeert de wereld van onze aarde en het aardse bestaan. Men denke aan de 4 dimensies, lengte hoogte, breedte en die van de beweging, dus de tijd als 4de dimensie, alsmede de vier windstreken, 4 jaargetijden, enz.

De deur van het Woord geeft verbinding tussen onze wereld van de Tijd en die van de Eeuwigheid. Er is een scheiding tussen onze wereld van de materie, het bewegelijke koninkrijk en de wereld van Gods onbewegelijk koninkrijk (Hebr. 12:28) waar de electronen tot rust zijn gekomen.

Hand. 5:19; Joh. 20:19, waar verteld wordt van het door gaan door gesloten deuren, doet ons het wonder aanschouwen van de ontmoeting van de twee tegengestelde wetmatigheden.

Iemand heeft dit eens vergeleken met het feit, dat men zijn vinger niet kan steken door een draaiend fietswiel, maar wel door een stilstaand.

Overigens speelde de deur een grote rol in het verhaal van de redding van Israël uit Egypte. Men mocht de deur niet openen en het huis niet verlaten, zonder de uitdrukkelijke toestemming van Gods wege en ook in huis was men slechts veilig als men "het lam in huis had" en het Bloed van het Lam aan de deurpost had gesmeerd, waardoor de Verderfengel het huis voorbij zou gaan en de eerstgeborene werd gespaard.

De mezoëzah aan de deurposten van Joodse bewoners herinnert daar nog steeds aan. De vraag dringt zich op aan ieder mens: "Hebt u het Lam in huis?" Johannes de Doper wist het ook al, zeggende: "Ziedaar het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt".

Alléén door het Lam Gods, het Agnus Dei, kan verlossing uit het knechtschap van Egypte, onze gevangenschap onder de heerschap-pijen van misdaden en zonden, om met Paulus te spreken (Efeze 2: 1-22), naar de overste van de macht der lucht, van de geest, die nu nog werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid, verwacht worden.

De koning van Egypte stond reeds model voor bedoelde "overste der lucht".

HEE

5

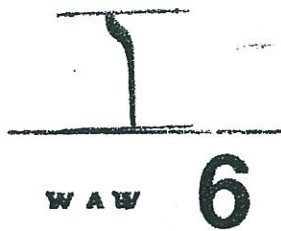
venster

De Hee, de 5 en de vijfde letter, betekent een, volgens niet meer in gebruik zijnd woord, zoveel als venster. Overdrachtelijk genomen, moet ons huis een venster hebben om naar boven te kunnen zien. Men denke ook aan de loofhutten, met openingen tussen de bladeren om naar de hemel te kunnen zien.

Abram werd Abraham, kreeg er dus een Hee, een venster bij. Toen God hem ging gebruiken in Zijn dienst, kreeg hij meer zicht, kreeg meer visie.

Deze hoge reputatie van de letter Hee is helaas in de theologische wereld niet herkend, zodat er soms een verwisseling plaats vindt met de letter Chet. Het verschil is maar klein. Het linkse omhooggaande streepje loopt bij de Chet tot bovenaan toe en sluit dus "het venster". Daardoor kan een woord een totaal andere betekenis krijgen, hetgeen het geval is bij de verwisseling van de Hee door de Chet in het woord Hallelujah. Het woord voor lofprijzing Gods wordt dan Challel, hetwelk een vervloeking inhoudt. Hier wordt dan inderdaad duisternis gemaakt.

Haak

Deze letter kwamen we reeds tegen als onderdeel van de Alef. Het is eigenlijk ons woordje "en".

Steeds heeft deze 6 een verbindende functie, zoals de 6 dagen van de week, die verbinding met de Sabbath brengen.

De mens, op de 6de Schappingsdag geschapen, wordt dan ook met de Zes gemarkeerd. Hij krijgt dan ook de Goddelijke opdracht om verbinding te leggen tussen God, als Schepper en de Schepping.

De mens, die dit laatste niet doet, maar zich alleen ontwikkelt in de aardse dimensies, bijv. op het niveau blijft van de eenheden, tientallen en honderdtallen, brengt het niet verder dan het getal 666. De mens krijgt dan het signatuur van het "Beest". In de Openbaring aan Johannes (Openb. 13:17) wordt ons medegedeeld tot welke desastreuze gevolgen dit leidt. De god dezer eeuw, zal dan onder het merkteken van het Beest, het getal des mensen, de 666 in onze wereld de dienst gaan uitmaken.

Overigens is er een duidelijke samenhang tussen de woorden :zes, six en sex, enerzijds en het woord sus in het Hebreeuws, sus of soes, dat paard betekent.

Dit woord wordt geschreven met tweemaal de samech, dus tweemaal de 60 en de waw(6). Zoals men weet, is het paard de uitdrukking van vruchtbaarheid en kracht van ontwikkeling en afweer, (Psalm 33:17) Het valt trouwens op hoe vanzelfsprekend de Bijbel in Openb. 13: 17-18, spreekt over de verbinding tussen getal en naam (woord).

Zwaard, (wapen)

De 7 roept onmiddellijk associaties op met de 7de dag, de Sabbath, waarop speciaal de Thora wordt gelezen. Menigmaal wordt het Woord Gods, de Bijbel, vergeleken met "een Zwaard". Men leze: Richteren 3:16-22, Efeze 6:17, Hebreëen 4:12.

De beroemde Russische geleerde, Dr. Iwan Panin, later geëmigreerd naar de Ver. Staten, ontdekte in 1890 de wonderbare structuur van de originele Bijbeltext en gaf een aangeboden leerstoel door een universiteit (wiskunde) op, om zich in teruggetrokkenheid geheel te wijden aan het onderzoek van deze systematiek van getallen, woorden, zinnen, enz. in zowel het Oude als Nieuwe Testament.

Het getal 7 speelde juist een bijzondere rol in de verhoudingen van woorden en zinnen, zodanig zelfs dat er een maatstaf in aanwezig was ter beoordeling van de authenticiteit van de originele text.

Nu kan dit op zich zelf nooit een reden zijn om een bepaald getal, i.c. de 7 "heilig" te verklaren.

Zouden dan al die andere getallen "onheilig" zijn?

In onze westerse cultuurwereld bestaan nog wel van dit soort schemertoestanden, om bepaalde getallen als "geluksgetallen" te zien, bij loterijen, e.d.

De mens heeft de hoge roeping om al het geschapene "te heiligen", d.w.z. af te zonderen en "heel te maken". Iets is nooit "heel", als God er aan ontbreekt.

Daarom houde em alle getallen voor heilig, te meer als men weet, dat zij in de Taal van de Bijbel ons een verbinding bieden met het wezenlijke van Gods' openbaring in Zijn Woord.

De zevende dag sluit de week af en wordt van ouds geheilgd, afgezonderd van de 6 dagen, die eraan vooraf gaan.

De bekende 7 weken tussen Pasen en Pinksteren wijzen ook in de richting van een afgesloten periode, die zich uitstrekt tot "het uiterste" in de wereld van de 7de, nl. de 7 x 7 dagen, de 49 dagen, waarna de 50ste dag het Pinksterfeest, hè pente-kostè, inluidt.

Bij de bespreking van de letter Noen (50) zal hier nog op worden terug gekomen.

Omtuining

Bij de bespreking van de Hee zagen we het verschil met deze letter Chet door het naar boven doorlopen van linker opgaande lijn tot aan de dwarsstreep.

Hier is dus een gesloten venster, een afsluiting, hetgeen dan ook de betekenis is van het woord chet.

Daar de kalender een week van 7 dagen kent, is het begrip 8ste dag eigenlijk niet passend in onze tijdrekening.

Dat is ook zo met de 50ste dag na die 7 weken, hetgeen dan dus de 8ste dag is na de 7de van de laatste week.

De begrippen 8ste en 50ste dag verwij-

zèn dus naar een andere tijdrekening.
Nu is er nog een andere wijze waarop
het begrip 8 verwijst naar een wereld
buiten de onze.

De woorden voor acht, olie en hemel, heb-
ben een gelijke getalwaarde, in het He-
breeuws; (shemen: 300-40-50; 390)

Hemel : shamajim: 300-40-10-40, 390.

Acht : shmona : 300-40-50, 390

Hier wordt dus een verborgen relatie
geopenbaard tussen het zalven, dat met
olie geschiedt en de Hemel.

Het zalven van priesters en koningen en
ook van zieken, zoals in het Nieuwe
Testament (Jacobus 5) is dus per ori-
gine verbonden met het begrip Hemel.

Het woord chet voor de achtste letter,
dat ook afsluiting betekent, verwijst dus
naar de afsluitende handeling van de
zalvingsdaad, in de zin van een inaugura-
tie of bediening van de gave der genezing.

TET

9

Baarmoeder

De letter Tet, een niet meer in gebruik
zijnd woord voor een baarmoeder in staat
van 9 maanden, dus voldragen, zwangerschap.
Het woord voor zwangerschap is Herajon.
Dit heeft een getalwaarde van 271, hetgeen
de gemiddelde duur ervan aangeeft: 9 x 30
dagen, verbonden met de Eén.

Deze 9 baart als 't ware de volgende let-
ter, de kleinste van allemaal: nl. de Jod.

JOD

10

Hand.

Uit de duisternis van de baarmoeder komt de Jod tot het licht, een woord, dat onmiddellijk associeert met Jood en Juda.

Genesis 49:8, waar Jacob op zijn sterfbed zijn zonen zegent, roept ons de bijzondere status van Juda in herinnering: "Juda, gij zijt het". De stam van de Messias.

De Jod vertoont als druppelvorm, het hoofdje bovenaan, de grondvorm van alle letters. De Jod vertoont dus het oer-beginsel van "het Woord" in de afdaling van Boven naar beneden. Bij vele wordt dit dan de dikke streep, die verbinding zoekt met beneden. De 10 verwijst ook naar "het tiende deel", de "tienden" die werden afgezonderd voor God.

Jod betekent ook Hand.

Ook twee Jods maken een tien (10 vingers) Twee Jods zijn vaak een aanduiding van Gods' Naam.

Twee Jods vormen samen met de Waw (6) de letter Alef, "de Eerste", die dezelfde getalwaarde heeft als die van Gods' Naam, nl. 26.

Juda betekent ook : "Godlover"

Als twee in Zijn Naam zijn vergaderd, is Hij in het midden van hen, (Math. 18:20) Hiermede wordt wel geïllustreerd, dat 2 Godlovers, als 't ware Gods' Naam vormen, door het getal 26 in het leven te roepen. Een ongedachte wonderbare constructie, het menselijk verstand te boven gaande.

Van af de Jod tot en met de Tsadee (90) drukken de letters nu de tientallen uit. Het Woord krijgt meer betrekking op de mens en zijn weg door het leven.

sluitkaf

KAF

20

De hand in rust, de Jod, wordt gevolgd door de "Hand in beweging", de Kaf. De twee uitspraken worden alweer aangeduid met en zonder punt : resp. k of ch.

Het is ook één van de 5 letters die op het einde van een woord als sluitletter verschijnen . (de kaf, de mem, de noen, de pee en de tsadee)

De hand komt in actie, grijpt als 't ware de volgende letter, die een werktuig voorstelt, nl. de:

LAMED

30

ossestok .

De hand gaat de ontwikkelingskrachten, de groei ,die in de Schepping, van den aanvang af aanwezig zijn, gesymboliseert met de Alef, de Stier, met de stok, met gereedschap en instrument, cultiveren, aandrijven of afremmen.

Op de 6de Dag lag de Schepping aan de voeten van de mens. De mens was zelf geen product van de cultuurkracht, maar kreeg er macht over.

Uit Paradijs verbannen zijnde, was deze weg van de mens, werkende in het zweet zijns aanschijns, "met bloed en tranen" als alternatief voorbeschikt.

Arbeid is ten nauwste verbonden met het begrip "tijd"

De volgende letter is er het symbool van.

sluitletmem

MEM 40

(Tijd) Water

Er is een duidelijke verwantschap tussen de woorden voor water en tijd in het Hebreeuws: mem-jod-mem.

Onze m herinnert door de golflijn aan water. Het vloeiende, ongreijpbare, hebben water en tijd gemeen.

Men spreekt immers ook van de "tijdstroom". In de Bijbel wordt onze levenstijd met de 40 gemeten. Men verblijft 40 jaar in de woestijn, na de uittocht uit Egypte, totdat men de Jordaan, "de doodsrivier" moet overgaan, ook alweer het beeld van water, dat het leven hier begrenst, om binnen te treden in het Beloofde Land.

Mozes is 40 dagen op de Berg en Jezus is 40 dagen in de woestijn om kennis te nemen en persoonlijk te ervaren aangaande de beproevingen van dit aardse bestaan.

Maar ook het Zondvloed-verhaal is bij uitstek een "waterverhaal", waarin de waterstanden op exacte wijze de tijdsperioden weergeven.

De 4, de 40, en de 400 markeren op verschillende wijzen nu eenmaal ons bestaan in de ons toegemeten levenstijd.

Als iemand sterft, zegt men zeer juist: "hij of zij "is uit de tijd", de mens heeft dan het tijdelijke verwisseld met het eeuwige. Maar in dit laatste ligt dan ook onze bestemming."

Ons leven "in de tijd" is te vergelijken met dat van een vis in het water.

Zoals de wereld "buiten het water" voor de vis een onbekend terrein is, zo is het voor de mens, met al zijn natuurlijk intellect eigenlijk onmogelijk om zich een wereld voor te stellen waar geen tijd is.

Een eeuwig "Nu", waarbij "toen en dan" samen vallen, zijn gebrekkige benaderingen van een totaal onvoorstelbare leefwereld. Zonder de tijd zouden geloof en verwachting onmogelijk zijn.

En toch zal de Tijd er eenmaal niet meer zijn, maar dan zal het geloof zijn overgegaan in aanschouwen. (Openbaring 10:6)

NOEN

50

sluitnoen

De Noen, een oud woord voor Vis, onze letter N. Tevens het getal 50.

We komen het woord als naam tegen in Numeri 13:16 als zijnde de vader van Jozua, (Jehosuah). Men zou kunnen zeggen dat deze Jozua de zoon van de "50" was, die als opvolger van Mozes het Volk brengt in het Beloofde Land.

Van ouds is in Jozua het schaduwbeeld gezien van Jezus, de naam die in het Hebreeuws Jehosuah is, de Messias, = Gezalfde.

Mozes (symbool van de Wet, het Woord van de Sinai) brengt de Mens tot aan de grens van het Beloofde Land, de "Doodsjordaan", terwijl Jozua in de Persoon van Jezus de Dood heeft overwonnen en de Mens naar het Hemelse beloofde Land geleidt

Merkwaardigerwijs is ook het leven van Jezus op velerlei wijze gekenmerkt door de Vis. Men denke aan de wonderbare visvangst (symbool van het redden van zielen), als wel de vis als voedsel bij voorkeur, de wonderbare spijziging, met brood en vis. Men zou Jezus de zoon van de "50" kunnen noemen, gezien de grote rol die dit getal speelt in de gehele Heilsgeschiedenis.

Men denke aan het Jubeljaar, maar ook in het N.T. de 50ste dag, het Pinksterfeest, het woord dat een verbastering is van hē pente-kost, dat 50ste dag betekent.

Ook voor het Pinksterfeest geldt op overduidelijke wijze, dat het een gebeuren markeert, dat niet behoort tot de aardse causaliteiten, maar de komst van de beloofde Trooster, de Heilige Geest.

(Ichtus, Gr.=vis; Jesus Christos Theo Uios Soter) = J.Chr. Gods Zoon, Redder .

SAMEG

60

Eén der tegenmachten, waarmede de mens geconfronteerd wordt in dit leven blijkt ook als bouwsteen van het Woord Gods aanwezig te zijn. Er is immers geen macht dan van God en ook "het kwaad" heeft zijn Goddelijke achtergronden (Amos 3:6). (Rom.13:1)

Dit Slang-principe is uitgebeeld in de letter Samech, de sis-klank.

Het leeft ook in ons mensen, nl. dat ons verleidt om te denken, dat het "normaal" is om ons eigen leven te leiden.

Het was de Slang die ons zo (eigen-)wijs maakte om te eten van de Boom van de kennis van goed en kwaad, waardoor we in een toestand van verdoving kwamen en meenden het leven zonder God wel te kunnen klaar maken.

Op allerlei manieren wordt ons dit ook zo voorgesteld. Een gestroomlijnd leven, een zorgeloos bestaan, dat hier alles "rond" wil maken, met verzorging van de wieg tot aan het graf schijnen sociale wetten ons te beloven. Men kan zich verzekeren tegen alles en nog wat. Geneeskundige verzorging, vacantieregelingen worden als een verworven recht geproclameerd, enz., enz.

Op zich zelf zijn deze dingen niet zo verkeerd, voor velen zelfs een uitkomst, maar de mens, die zich alleen in deze structuur opsluit en God niet nodig meent te hebben, is diep te betreuren. Die mens zal "te dien dage sterven".

De tegenwoordige recessie in de economie is overigens wel een bewijs hoe kwetsbaar dit culturele leven is.

Overvloed kan leiden tot een zekere cultuur-moeheid, in de zin van "satisfait" zijn, "het hoeft voor mij allemaal niet meer". Maar de rondedans om het gouden kalf kan ook eindigen in een soort paniek-toestand als het plotseling blijkt dat het allemaal toch anders blijkt te zijn en dat

"Mozes toch terug komt,

Maar hoe dan ook, degeen die de weg van de slang gaat, zal per definitie ervaren, dat het leven snakeloos, zin-, kleur- en klankloos wordt, de materie loter stof wordt en men met de slang slechts stof zal eten.

Anders gezegd: louter aardse idealen stellen teleur en voeren ten dode.

AJIN 70

Oog

Zoals er meerdere letters samenstellingen zijn van twee andere zo is ook de Ajin, een samenstelling van de Zajin en de Waw. Hoewel een medeklinker zijnde, heeft hij met de Alef de eigenschap gemeen om soms als klinker te fungeren. Het kan de a, e, de o of de u zijn. De getalwaarde is 70. Na de ontmoeting met de Samech, de slang, komt het zintuigelijk oog in werking, zie Gen. 3: 6 en 7.

Men ziet de pracht en de veelheid in deze wereld met het natuurlijk oog en het getal 70 is daar een uitdrukking van.

Men spreekt van "70 volkeren" op deze aarde, 70 oudsten (sanhedrin), 70 talen, enz.

het is hier zoals met het getal 40. Deze getallen drukken een zekere totaliteit uit, die men niet moet gaan natellen.

Voor de mathematicus "in ons" moge het een gruwel lijken, dat er zo met getallen "gespeeld" wordt, maar hier is een leer-school die ons vertelt, dat een getal meer te vertellen heeft dan alleen maar een vastgestelde quantiteit of een plaats in een volgorde. Omdat het getal in verbinding blijft met het woord en nog wel liefst met het Woord Gods, komen we niet terecht in oeverloze gebieden en subjectieve speculaties. Door de getallen blijft er steeds een verbinding met het wezenlijke van de betekenis der symbolen.

Dit is het grote verschil met de getallen in de computerwereld, die geen relatie hebben met het "Oerweten".

En waar dit wèl aanwezig is, dan zijn de-
genen, die er geen kennis van hebben, zich
er niet bewust van.

Overigens laat ons natuurlijk oog, dus het
aanschouwelijke, ons totaal in de steek, zo-
dra de Westerse wiskunde met hogere
machten (meer dan 3) gaat manipuleren en
in abstracte werelden terecht komt.
Het relatieve van onze waarnemingen vindt
ook zijn uitdrukking in het begrip en ver-
schijnsel : "optisch bedrog"

De relatie met het Engelse woord eye voor
oog is opvallend.

Het in ons opnemen van de vrucht van de
kennis van goed en kwaad heeft ons oog
voor de werkelijkheid van de achtergronden
van leven en dood verduisterd. De Weg naar
de Boom des Levens werd voor ons geblok-
keerd. Het horizontale rationalisme smok-
kelde ons doodvonnis binnen.

Men oordeelt, naar wat men voor ogen heeft
en realiseert zich niet de aanwezigheid
van ontelbare verborgen causaliteiten op
onze levensweg.

Oogen hebben en niet zien is een kwaal
die reeds 2000 jaar geleden en ook lang
daarvoor geconstateerd is (Matth. 13:13).

Het Alphabeth van de Taal van Gods Woord
vertelt ons, dat het Paradijs-verhaal nog
niet ten einde is. Het is een levensver-
haal, waar ons leven mee begint.

Maar het sluiten van onze ogen in confron-
tatie met het Allerheiligste, doet ons pas
ons zelf kennen en zien zoals we werkelijk
zijn.

Een bekend muziekpedagoog verklaarde
eens liever blinde dan ziende kinderen als
leerlingen te hebben, wegens hun meerdere
toewijding.

sluitpee

fee

PEE

80

mond.

Dit is de volgende letter, de Peh, of de fee (met of zonder stip), getal 80. De betekenis van het woord is Mond. Nadat de mens de ogen voor zijn naaktheid, zijn verlorenheid zijn geopend, stelt God de beslissende vraag aan Adam: "waar ben je?". Men kent het gesprek. Het wordt een gesprek van mond tot mond.

Job 33:14 vertelt ons, dat God eens of tweemaal tot de mens spreekt.... doch "men let niet daarop", enz.

Degene, die Gods! Woord aanneemt en ermede gaat leven, dus met zijn hart gelooft, doet dit "ter rechtvaardigheid", (Rom. 10: 10) en wordt een Tsadik (Zadik), een "rechtvaardige" genoemd. De volgende letter verbergt dit begrip.

sluit-tsadee

TSADEE

90

De letter klinkt als z of tz. Het woord betekent vishaak.

De "rechtvaardige" is eigenlijk iemand, die zich met God verbonden weet en met Hem in gesprek is.

Dit heeft als consequentie de opdracht om "vissen te vangen" in de zin van Jezus' woorden: "Ik zal u vissers van mensen maken", (Matth. 4:19)

Het is immers de opdracht der gelovigen om de medemens zich te doen bewust worden, dat er nog een ander medium bestaat, dan "de Tijd", het water, waarin hij leeft. Er is het gevaar "om in de tijd" te verdrinken".

Die vishaak, waarvan de letter ook eigenlijk een uitbeelding is, moet het juist doen. De vis moet de overtuiging krijgen, dat er nog een andere wereld is, dan die van "het water", van de tijd. De mens moet zijn hoop niet stellen op de tijdelijke dingen, maar op de eeuwige dingen, "die Boven zijn".

Met het einde der tientallen, springt het Woord over op de honderdtallen, die echter niet verder gaan, dan de 400.

De vis, die zich laat vangen, het kan niet anders, komt in de benauwdheid en daar het Alphabeth ook in zeker opzicht het beeld vertoont van het gaan van "een Weg", stelt de volgende letter het oog van de naald voor.

Het is de

KOF **100**

Oog van de naald

Men denke aan Spreuken 17:17, waar gezegd wordt, dat een broeder in de benauwdheid wordt geboren.

Lucas 18:25 vertelt ons, dat dit oog gemakkelijker gepasseerd kan worden door een kameel, dan dat een "rijke" het Koninkrijk Gods ingaat.

Er is hier sprake van geestelijke taal, zodat het duidelijk is dat hier bedoeld wordt een ieder mens, die van nature "rijk" is van geest, hoogmoedig en te zeer opgeblazen om door zo'n nauwe opening te gaan. Matth. 5:3 Zalig zijn de armen van geest. De mens die uit het water is gehaald, waarvan de waterdoop (onderdompeling) slechts een beeld is, begint na deze waterdoop dan pas een nieuw leven in een nieuwe wereld.

Hierbij zij slechts aangetekend, dat een waterdoop, zelfs bediend in de Evangelische context, niet altijd resulteert in een verbreking van het eigen Ik.

Dit kan slechts het Werk zijn van de Heilige Geest, dat ongetwijfeld met de Waterdoop gepaard kan gaan.

Toch getuigen velen van dit "Kof-punt", op hun geestelijke weg door dit leven. Het getuigt van het onmogelijke, dat alleen bij God mogelijk is.

Abraham moest de leeftijd van 100 jaar bereiken, eer het onmogelijke kon geschieden, nl. de geboorte van de stamhouder Izak. Gods beloften worden vaak langs Bovennatuurlijke weg vervuld.

Kof betekent ook aap.

In cursussen van Prof. W. wordt daar wel meer over gezegd.

RESJ **200**

Hoofd

Als regel wordt de mens geboren met het hoofd naar voren. Onze verschijning begint met ons hoofd, onder normale omstandigheden. In de meest ruime zin voldoet dit woord aan het begrip "begin".

De Bijbel begint met "in beginsel", in den beginne, in het Latijn: In principio.

Het woord principaal, dat superieur, chéf, betekent, drukt dit ook uit.

In het Hebreeuws dus: beresbhit , waarbij be zoveel als in betekent.

Deze letter is wel sterk met de twee verbonden. Het is de 20ste letter van het alfabeth,

Zoals bij de Jod de oervorm van de letters als "hoofdje" verschijnt, zo is dat ook duidelijk bij de "voorgangers" van de Resj, nl. de Beth (2) en de Kaf (20), echter met dit verschil dat de Beth en de Kaf een aanraking hebben met het grondvlak, een verbinding met "het aardse", terwijl de Resj dat niet meer heeft, dus geen basis meer zoekt op deze wereld.

Genoemde drie letters vormen het woord Baruch, dat zegen betekent en de stam van de woorden loven en prijzen.

Met de kennis van de letters kan men dus vast stellen, dat als Huis (Beth) en Handelen (Hand in actie, Kaf), de Hoofdzaak, (de Resj), het Goddelijk principe, in hun midden hebben, dan is het woord Baruch gevormd, d.w.z. Gods Zegen aanwezig.

De letter doodt, maar de Geest maakt leverend.

Onze wereld van de wereldse logica, kan ons deze wonderen niet doen ontdekken. Alleen het Levende Woord, ook reeds in Zijn oervorm, brengt ons de betekenis van letters en cijfers tot Leven.

Het is een scheppings-principe, dat ons lichaam geregeerd wordt vanuit ons hoofd. Dat geldt ook voor de Gemeente van Jezus Christus, waarvan Hij het Hoofd is, (Kol.1:18).

sin

SJIN

300

Tand.

Het lichaamsdeel, dat zich onmiddellijk aandient, na de verschijning van het hoofd, is de tand, als volgende letter.

Ons gebit maakt een begin met het verteerbaar maken van alles wat ons als vast voedsel wordt toegediend.

Dit is te verheffen tot een begrip als het gaat om het tot ons nemen van geestelijke zaken, die zich toegang willen verschaffen door middel van onze zintuigen, ogen, oren, reuk en tastorganen.

Wat onze tanden doen in het materiële, d.w.z. een begin maken met selectie, het verscheuren van ons voedsel, kunnen we overdrachtelijk toepassen op zaken, die schadelijk voor ons zieleleven kunnen zijn. Het verscheuren van onzedelijke lectuur zou men hieronder kunnen rekenen.

Staat de stip rechts, dan spreke men uit: schin en als de stip links staat dan is het sin.

In het verhaal van de strijd der Gileadieten en de Ephramieten, (Richteren 12:6) heeft zo'n schijnbare kleinigheid van uitspraak aan 42000 Ephramieten het leven gekost, een zaak van leven of dood.

De test die werd afgenomen door het laten uitspreken van "Schibbolet" of "Sibbolet" had ten doel om degenen die ontkenden Ephramiet te zijn te ontmaskeren, want zij konden de sch niet uitspreken.

Het leven van de mens gaat vaak langs smalle paden.

De Tand, de Sin, speelde dus hier ook al de rol van het selecteren.

Het woord voor eten is achol.

Het toomt de verbinding van de één (de a) met chol, dat alles betekent.

Eten is dus alles wat men tot zich neemt tot de eenheid van dat ene lichaam op te bouwen.

Het lichaam selecteert datgene dat nuttig en nodig is en datgene, dat verwijderd moet worden.

De spijswetten van het oude Israël, vermelden een soort vòr-selectie van het onreine en het reine.

In geestelijk opzicht geldt dit ook voor Christenen. Veel van wat zich aanbiedt kan men beter vernietigen, inplaats van zijn geest en ziel met onreine lectuur te bezoedelen.

De letter komen we ook tegen op de zogenaamde "gebedsdoosjes" (Tephillin) op de linker arm en voorhoofd, maar bij de laatste ook met 4 tanden.

De letter beeldt dan ook een kroon uit.

400

TAW

Teken.

Over deze laatste letter, de Taw, werd reeds een en ander verteld, zoals het feit, dat in de oudste vormen van het Hebreeuws, deze letter als kruis voor komt, op oude munten en ook als onder-tekening, zoals gebruikelijk voor analfa-beten, als bewijs van persoonlijk aanwe-zig te zijn geweest.

In Ezechiël 9 lezen we hoe een teken ge-given wordt op de voorhoofden der lieden die zuchten en roepen over al de gruwelen die gedaan worden in Jerusalem.

Volgens de overlevering was dit een kruis-teken, zoals dit ook op het voorhoofd van de Hogepriester met olie werd ge-schreven bij diens inzegening.

In het boek van de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes 7:3 en 9:4 is ook sprake van een verzegeling van 144000 dienstknechten Gods aan hun voorhoofden, hetgeen een garantie inhoudt van hun onschendbaarheid.

De 22ste letter vertelt ons dus ook mid-dels het getal 400 het verband met balling-schap. Dit laatste is ook altijd aan de or-de daar waar vormwording aanwezig is.

Immers alles wat hier vorm aanneemt, scheidt zich af van het omgevende door eigen vorm.

In de totaliteit van de vorming van het

Woord in de materie kondigt deze laatste letter dus ook het einde aan van de ballingschap van het Woord.

Inmiddels heeft dit Woord ons een brug verschaft naar een andere wereld.

De informaties lagen blijkbaar al klaar in die andere wereld.

Maar ook van de mens uit is er sprake van een communicatie voor wat betreft ons spreken.

Ik moge herinneren aan de uitspraken in Mattheus 12:36 en 37 waar gewezen wordt de enorme consequenties van ieder ijdel woord dat door ons wordt gesproken.

Hoewel de voorbeelden in overstelpende mate aanwezig zijn, volgen er hier een aantal van deze wonderbaarlijke overeenkomsten van getalwaarden der woorden en het wezenlijke, dat met deze woorden tot uitdrukking wordt gebracht.

Brood is in het Hebr.	:	lechem
getalwaarde : 30-8-40 =		78

Wijn is jain		
getalwaarde : 10-10-50=		70
samen :		<hr/>
		148

Pasen is Pesech		
getalwaarde : 80-60-8 =		148

Men kent de bekende Bijbelplaats:
Deut. 6:4 "Hoor, Israël, De Here onze
God ~~is~~ Eén!"

In het Hebreeuws staat voor dit woord Eén het woord echod, dat de diepere betekenis heeft van éénheid.

Met te vertalen in : "onze God is een enig Here" raakt men niet de kern van datgene wat hier als een Goddelijke Proclamatie bedoeld wordt.

Uiteraard wordt hier wel gezegd, dat er geen sprake is van een Veelgodendom, maar dat de veelheid der tegenstellingen en machten in het universum in Gods almacht zijn besloten.

De God Israëls is immers de Here der Heerscharen.

Er staat dus eigenlijk : " De Here onze God is God EENHEID.

Dit is in overeenstemming met datgene wat Paulus zegt in 1 Cor.14:33, nl.:

"God is geen God van verwarring!"

Ondanks de vele tegenstrijdigheden, die we menen waar te nemen in dit leven, komt hier de verlossende mededeling, dat God een God van Eenheid en liefde is.

Het volgende vers (Deut.6:5) is toch de Goddelijke uitnodiging om Hem met heel ons hart en onze ziel en al ons vermogen lief te hebben, juist ook vanwege deze Goddelijke harmonie.

In de Hebreeuwse Bijbel is een opvallende markering in deze tekst (Deut.6:4) aanwezig, als behorend tot de grote uitzonderingen in de Thora.

De laatste letter van het woord schamay, (=hoor) de ajin en de laatste letter van het woord echod (eenheid), dus de d, zijn groot gedrukt. Deze twee letters vormen het woord ED en dit woord heeft o.a. de betekenis van "getuige", getuigenis.

(Vgl. Pred.8:2) Hier wordt dus de nadruk gelegd op het Woord Gods als een getuigenis.

(zie ook blz.43)

Deze universele visie op de Goddelijke Rots, te midden van oceanen en stromingen en brandingen van meningen en religies, vinden we ook in de brief van Paulus aan de Romeinen (11:36): "Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen".

Dit beginsel vinden we terug in het woord ABBA, dat vader betekent (Gr.) Gal.4:6 .

We hebben de grote Eén, de Alef, die aan het begin der Schepping staat als het "veldteken" voor God leren kennen.

Dan volgt het "huis" van de schepping zelf, uitgedrukt in de letter Beth.

De Schepping bevat de onvermijdelijke aanwezigheid van de tweeheid, die zich ontwikkeld tot de 2 x 2 = 4, het getal van de wereld, waarin we leven.

Voor een ieder mens is daar de mogelijkheid om uit de wereld van de tegenstellingen en oneindige alternatieven terug te keren tot het Vaderhuis, het Huis van de Eénheid, de grote Eén.

Dit is de ervaring van de verloren zoon, (Lucas 15:11 e.v.) , wien echter het varkensdraf geweigerd wordt, dat hij wegens de honger begeerde, maar dan tot het inzicht komt, dat het nergens beter voor hem kan zijn, dan het ouderlijk huis van zijn Vader.

Is dit ook niet de weg voor de mens, na zijn zwerftocht, door het smartelijk verlies van het Paradijs ?

Wie dan Vader, Abba, gaat roepen, heeft het grote levensdoel bereikt, de Goddelijke Roepstem verstaan.

Wonderlijk is ook, dat de laatste lettergreep van het woord Abba, dus ba, maar dan uitgesproken als bo zoveel betekent als kom. De Vader nodigt ons dus uit !

Het getal 4, kenmerkend voor onze wereld, verbergt in zich het getal 10.

Immers met optellen tot en met 4 bereikt met $1+2+3+4 =$ de 10.

De 10 als 10de letter, de Jod, welke de stam is van de naam Juda, de Godlover.

Uit deze stam kwam de Messias voort, de Zoon van God, Jezus Christus

Met andere woorden: onze Schepping is niet los te denken ^{van} de verborgen aanwezigheid van onze Verlosser, Hij Die na het Kruis, de Dood overwon en de toegang tot het herwonnen Paradijs voor de mens herstelde.

Over het woord echod is meer te zeggen.
De getalwaarde van het woord is 13, nl.

$$1 + 8 + 4 = 13$$

De getalwaarde van het woord liefde, in het Hebreeuws: ahawha is ook 13.

$$(nl. 1+5+2+5)$$

Men zou dus kunnen zeggen, dat liefde en eenheid onlosmakelijk in een zelfde grondformule zijn verankerd.

Het komt me voor, dat alles wat in Deut. 6: 4 en het volgende vers 5 staat, nl. de proclamatie van de God van Eénheid en de uitnodiging om Hem lief te hebben in een wat dieper perspectief komt te staan.

De "man op straat" oordeelt naar hetgeen hij voor ogen neemt als hij het Gods' bestaan loochend omdat er zoveel ellende en onrecht op deze wereld bestaat.

Wie zo spreekt, doet niet anders, dan eten van de Boom van de Kennis van Goed en kwaad, waarmede men zich het Goddelijk doodvonnis op de hals haalt.

Men laat dan de arme bedelaar Lazarus in het verhaal van Lucas (16:19-31) in alle eeuwigheid honger en ellende lijden voor de poort van de rijke tiran, aan wiens vrolijke en prachtige consumptie geen einde schijnt te komen.

Velen geloven nog wel in een Gods-bestaan, en willen ook nog wel aanvaarden, dat God een God van liefde is, maar met de Gerechtigheid Gods neemt men dan maar liever een loopje.

Maar de weg naar de Vrede en Harmonie bij de Eeuwige is voor ons mensen de Weg van het Kruis, de Weg, die Jezus ons is voorgaan.

Het is juist de bedoelde proclamatie van Eénheid, en Liefde bij de Here der Heerscharen, bij Wien alle krachten en Machten gebundeld zijn, die aan de mens de garantie geeft van de onvoorwaardelijke gerechtigheid Gods.

Het Nieuwe Testament roept alle mensen, d.w.z. Joden en Heidenen op om zich onder de banier van deze God te verenigen tot de vorming van één Gemeente.

Het is wel duidelijk gebleken, dat deze Gemeente niet het resultaat kan zijn van een één of andere organisatie, maar dat hier gesproken moet worden van een Gemeente der Verborgenheid, waarvan de leden over de gehele wereld verspreid zijn.

Slechts deze Gemeente kent een absolute eenheid, zoals dit ook in het N.T. in alle toonaarden wordt verkondigd:

Rom. 12:16; 15:5; 2Kor. 13:11; Efeze 4:3; en 13 Fil. 2:2. enz.

Maar oneindig veel erger is het, dat in kerken en secten vaak de mening leeft, dat de verdeeldheid op het "Christelijk erf" juist een illustratie zou zijn van de "veelkleurige wijsheid Gods!"

Wie echter de onverzoenlijke twisten en aanstotelijke onenigheden meemaakt in vele van de in minstens 300 delen verscheurde Christenheid, om niet te spreken van de bestaande en getolereerde ongerechtigheden en misdaden in vele kringen, moet wel tot de ontnuchterende conclusie komen dat het beeld, dat de kerken en secten ons bieden juist een illustratie is van een verscheurde, verloederde en verziekte toestand.

De taal der getallen kan men ook in het N.T. terug vinden. Zo valt het op, dat het beroemde "lied der liefde" van Paulus: 1 Kor. 13 eindigt met de climax van 1 Kor. 13:13.

Men moge dit allemaal niet zo belangrijk vinden en schouderophalend eraan voorbij gaan, maar omgekeerd wordt het getal 13 in onze gecultiveerde maatschappij, nog gretig als ongeluksgetal aangevaard.

Het lijkt wel een dwanggedachte, die ons met de paplepel wordt ingegeven.

Er zijn nog altijd hotels waar dit kamer-
nummer gewoon wordt overgeslagen.

Het getal 13 vinden we ook in de 13
eigenschappen van de Here God, die aan
Mozes worden getoond (Exod. 33:12 en 34:7).
Dit betrof één zijde.

Met de 13 wordt een voltooiing, een ant-
woord bereikt. Men denke aan de 12 stam-
men, die met de 13e de stam (van Ephraim)
hiermede voltooid zijn

Ook de 12 discipelen vonden in Jezus,
de Messias, hun antwoord en vervulling.

Hier volgen nog een aantal, min of
meer willekeurig gekozen opmerkelijke
bijzonderheden.

Er zijn woorden waarin de Alef, de grote
Eén aan een woord een bijzondere waarde
geeft.

Het woord Adam betekent Mens.

Neemt men de A weg, dan blijft dam over.

Dam betekent bloed.

Onze ziel is in het bloed.

Men houdt dan dus een van God afgesne-
den ziel over.

Adam is dan ook eigenlijk een met God
verbonden mensenziel. (1-4-40)

Jezus, de Zoon des mensen is dan ook in
het Hebr. :Ben (zoon) Adam.

Het woord voor waarheid :emeth (1-40-
400). (de alef wordt hier als e uitge-
sproken. Neemt men de alef weg, dan blijft
over het woord moeth, dat zoveel als
dood betekent.

Vrij geïnterpreteerd wil dit dus zeggen,
dat men nog zoveel "waarheid" kan bewe-
ren, maar als God er niet mee verbonden
is, dan is het de dood.

Dit 1-4 principe blijkt een nogal eens terugkomende structuur te zijn.

Wij hebben het in onze hand: de duim als 1 tegenover de 4 vingers.

Het maakt ons mogelijk om "te doen" en brengt ons in herinnering, dat we de "4", maar dan bedoeld als het geheel der Scheping, bij de Eén, bij de Schepper moeten brengen.

Deze verhouding komt ook tot uiting in de getalwaarden van: "de Boom des Levens" (233) en het woord (in het geheel samengevat) "de Boom van de kennis van Goed en Kwaad" (932).

$$4 \times 233 = 932 .$$

Dus ook hier weer, datgene wat we al wisten: Kennis zonder God is als een hand zonder duim.

De beroemde oorlogsleider W. Churchill zei na afloop van W.O.II: "we zijn zwanger aan wetenschap, maar doodarm aan wijsheid". De mens wil de EEN niet aanvaarden. In Richteren 1:6 en 7 vindt ook een Goddelijke vergelding plaats betreffende ene Adoni Bezek, wien de duimen van zijn handen en voeten werden afgehouden, hij had dit zelf eertijds bij 70 koningen gepleegd, volgens eigen bekentenis.

Het 1-4 beginsel krijgt meer perspectief als men er meer inzicht in krijgt.

Maar wie de 4 met de Eén verbindt, komt tot de 5, die we als "venster naar Boven" hebben leren kennen, de Hee.

(zie ook blz.38)

In Genesis 2:6 lezen we van een damp, die van de aarde uitging en de ganse aardbodem bevochtigde.

Het woord voor damp is: ed (alef-daleth), dus ook een 1-4 verhouding.

Ook het woord aarde (adama) heeft dit principe in zich.

In Psalm 139:15 en 1 Kor.15:47 vertelt de Bijbel ons, dat de mens, voor zover het lichaam aangaat, "uit de aarde, aards is". De verwantschap tussen mens, damp en aarde wordt wel zeer duidelijk door deze 1-4 verhouding tot uitdrukking gebracht.

Overigens is dit in overeenstemming met het feit, dat zowel organische als anorganische stoffen in het menselijk lichaam ook in de aardbodem worden gevonden. Ook het feit, dat kwantitatieve verhouding van water en vaste stof dezelfde is in het menselijk lichaam (60 %) als die van de continenten en de oppervlakte der zeeën.

Er zijn uiteraard veel meer voorbeelden van de aanwezigheid dezer "grondformule" in de Schepping : 1:4. Men denke aan de 4 rivieren, die uit die ene rivier van de Hof van Eden voort komen.

(zie de boeken en lezingen van Prof. Weinreb)

Het woord G-1 (3-30) houdt verband met ballingschap. Als de alef er in komt wordt het Goël. Goël betekent verlosser. Met andere woorden: als God in deze wereld van ballingschap komt (onder het symbool van de Alef), wordt de Verlosser geboren.

De afmetingen van de Ark van Noach leken ons vroeger een wat onbenullige medeling. Je kon er wat over filosoferen, maar men ging toch weer spoedig over tot de (wan-)orde van de dag. Een en ander blijkt echter "super-exact" te zijn.

Het is nl. zo, dat het woord voor ark, Teba ook de betekenis van woord kan hebben.

Functioneel zijn een schip en een woord te vergelijken. Beiden brengen iets over, leggen een verbinding, enz.

De afmetingen nu zijn: 30 el hoog
300 el lang
50 el breed.

Deze 3 getallen zijn de letters :

l - s - n .

Dit zijn de medeklinkers die de stam vormen van het woord l a s h o n.

Lashon betekent : taal.

Hier wordt dus gezegd, dat God de maten van Zijn Woord in de Taal heeft vast gelegd.

Het moge duidelijk zijn, dat men met deze exacte feiten "op tafel" iedere gedachte aan spitsvondige inlegkunde of aan een spel van bloot toeval moet laten varen.

Een gezondere verklaring lijkt me te zijn om in alle ootmoed te geloven in een zeer bewuste planning van Hoger orde, toen het Woord Gods in de Hemel werd geschreven (Psalm 119:89).

De afmetingen zoals gegeven in Genesis 6:15, staan in de volgorde van groot naar klein, in de richting gaande naar de Oorsprong (de Eén).

De overeenkomst van 'ark' en 'woord' zijn over duidelijk.

Door 'Woord' en 'Ark' werd het leven voor Noach en de zijnen "gegarandeerd". Het Woord bracht hen naar "de overkant", het werd zijn redding.

Dat wil en kan Gods Woord, de Bijbel, ook voor ons zijn.

Noach was aan de ark gaan bouwen, toen niemand geloofde in de realiteit van zijn werk en Opdracht.

Men bespote dit alles.

Maar diezelfde opdracht hebben ook wij ,
nl. de bouw, de opbouw van ons geestelijk
leven door het Goddelijk Woord in ons
leven Gestalte te doen krijgen.

Juist wij, die ons erop beroemen z.g.
"moderne mensen" te zijn, moeten ~~des te~~ :
meer er ons bewust van zijn, dat we in een
Tijd leven die alle kenmerken vertoont van
een komende Eindtijd, die als een Zondvloed
over ons heen gaat.

De krachten, die wij met behulp van onze
ontwikkelingen op alle gebied, zoals onze
techniek, cultuur en takken van wetenschap,
tot top-prestaties hebben gebracht, begin-
nen nu reeds tekenen te vertonen van af-
brokkeling en onvermogen om bankroet en
ondergang tegen te houden.

Steeds meer zien we dan ook, dat de indivi-
dualiteit, de individu, steeds meer plaats
moet maken voor de belangen van "de massa".
Dit watergraf wordt een massagraf, dat we
zelf aan het graven zijn.

Hetzelfde woord teba wordt ook gebruikt
voor het "biezen kistje", waar Mozes als
baby in werd gelegd.
Mozes betekent: "uit het water gehaald".
Ook Mozes werd dus door "het Woord" gered.

De Bijbelse waterdoop (onderdompeling) is
dus zeer zeker ook het symbool van "gered
worden uit de Tijd".

De ziel van de mens komt dan vanuit een
tijdelijk (water=tijd) milieu in een eeuwige
leefwereld.

Het tijdelijke maakt dan plaats voor het
eeuwige. De Doop is dan ook het beeld van
de Dood. (Romeinen 6:3)

Het is een overgang van de dood naar het
Leven. Dat is de kracht van de Opstanding.
Het tijdelijke eindigt ten allen tijde in de
dood. Door de opstand van Lucifer kwam
de Tijd in de wereld.

De "bezoldiging" (= betaling, loon) der zonde is de Dood. (Rom. 6-23)
 Het eeuwige Woord van God, Jezus Christus, is onze Redder. Hij heeft de Dood overwonnen.

Als er gezegd wordt, dat "het Woord vlees geworden is", dan wordt deze openbaring verdiept als men weet dat het woord voor vlees hetzelfde is als dat voor boodschap, nl. besor.

Als we onder vlees dus willen verstaan, de zichtbare verschijningsvorm van de mens, dan zegt de Hebr. taal ons, dat daarmee reeds een boodschap aanwezig is.

Van over-oude tijden heeft het begrip bestaan, dat er een relatie moest bestaan tussen mens en woord.

Vòòr de spraakverwarring (Gen. 11:1) was de mens van allerlei spraak en allerlei woorden. De Joodse Overlevering vertelt, in dit verband, dat alléén Heber de oorspronkelijke taal, het Hebreeuws, na de Spraakverwarring in Babel, had behouden.

Door de diepe val, die de mens heeft gemaakt, zijn we steeds meer vergeten, dat we beeld-dragers Gods waren, door het Woord gemaakt en dat Woord in ons hadden. Door middel van de spraak kunnen we in de openbaarheid brengen hetgeen in ons leeft.

In Deut. 30:14 kan Mozes nog zeggen: "want dit Woord is zeer nabij u, in uw mond en in uw hart, om dat te doen!"

Verstaande dat slechts door bekering en wedergeboorte herstel van functioneren van het Goddelijk Woord in ons kan plaats vinden, zij hier slechts gewezen op het verband van spraak en lichaam zoals men dit in de oudheid heeft willen zien.

Overigens zij nog opgemerkt, dat van de 22 letters van het alfabeth er 7 de naam hebben van een of ander lichaamsdeel, (baarmoeder, hand (2x), oog, mond, hoofd en tand).

Omgekeerd wil men de letters (de medeklinkers) zien als het lichamelijk waarneembare, het lichaam.

De ziel, de levenskracht, de nephesh, openbaart zich door de ademhaling, die keel en tong in beweging brengt, de letters formeert, (de medeklinkers).

De geest, de roeach, de windstroom vormt de klinkers en beheerst de uitspraak van het woord, (arbitrair).

De door God ingeblazen Neshamah in de neus (Gen 2:7 en Job 27:3), brengt de melodie in de taal.

Deze melodie is persoonlijk en vrij.

Van uit de Joodse overlevering bestaan uitvoerige publicaties over de letters en hun relaties met met verschillende lichaamsdelen en organen.

Belangstellenden worden verwezen naar de uitgaven van de Hebr. Academie.

Een enkel voorbeeld moge hier nog volgen.

Men onderkent 3 hoofdverdelingen van het lichaam, die verbonden zijn met de 3 "Moederletters", nl. de Alef, de Shin, en de Mem.

De wereld van de Alef is die van de borstkas, met hart en longen, in harmonische beweging voor circulatie en ademhaling, een centrum in een universum.

De twee Jods houden de balans, als 't ware in evenwicht.

Het hoofd draagt de kroon, nl. het beeld van de Shin, die het doosje siert, dat

bekend is als de tefillin op het voorhoofd, waarin de tekst van Deut. 6:4-8 aanwezig is, zoals dit ook op de linker hand wordt aangebracht, tijdens het gebed.

De derde Moederletter is de Mem, als "kenmerk" voor "de wereld" onder het Middenrif tot de hielen.

Ook dit is een ruimte, die gecœcretiseerd is, en ten dienste staat aan dit proces.

Zoals men wel reeds zal hebben opgemerkt, zijn veel letters een samenstelling van twee andere.

De dikke streep bovenaan, kort of lang, verwijst steeds naar het Jod-principe, dat hoofdje, dat uit de Hemel neerdaalde. Alle letters hangen dan ook eigenlijk aan één lijn, in tegenstelling met onze moderne talen, die juist op één regel staan en naar boven onregelmatig uitsteken.

Het Hebreeuws komt van Boven uit een harmonische wereld en daalt hier neer.

Men leest van Rechts naar Links, hetgeen samenhangt met de beweegrichting van het uittrekkende Scheppingslicht in het Universum. Het uitgaande Woord begeleidde de Licht-Scheppings-spiraal, zoals is beschreven in Psalm 19.

De "Bruidegoms-Zon" daar vermeld, heeft uiteraard niets te maken met onze Zon, van ons zonnestelsel, maar is niets minder dan "het Licht der wereld" (Joh. 8:12), in Zijn prae-existentie, de Christus-Universalis, de Sol Justitiae, de Zonne der Gerechtigheid (Maleachi 4:2).

Deze Bruidegoms-Zon vinden we vermeld in Efeze 5:30-32., maar ook reeds in Psalm 19, als "een bruidegom, uitgaande uit Zijn

slaapkamer, vrolijk als een held, om het pad te lopen, zoals gezegd wordt in Job 22:14 --: "God bewandelt den ommeegang der hemelen".

Deze Christus Universalis vindt U beschreven in Spreuken 8:22-32.

Aan de Scheppings-spiraal kwam een einde, toen deze beweging overging in een cirkel, (27) ..... -28 en 29, "toen Hij de grondvesten der aarde vestigde".

Het moet ook duidelijk zijn, dat hier niet gedacht kan worden aan onze aarde, maar veel meer aan "het Aardrijk Gods", van Spreuken 8:31, de wereld Zijns aardrijks.

Daar het ganse Heelal door het Woord is gemaakt, is het duidelijk, dat in dat Woord veel geopenbaart wordt over de Kosmos.

Er blijken gemeenschappelijke kernmerken te bestaan.

Vanaf de 18de eeuw heeft men dit totaal uit het oog verloren en is men de Bijbel gaan lezen met natuur-wetmatige principes, met het gevolg, dat de Bijbel een onleesbaar boek, ja, een caricatuur van de werkelijkheid is geworden, in de ogen van vele Bijbellezers.

Zoals gezegd zijn veel letters een samenvestelling van twee andere. Als enig voorbeeld daarvan wil ik iets zeggen over de Mem, de 40.

Het zijn de Kaf en de Waw, die deze letter vormen. Dat zijn de 20 en de 6.

Zoals gezegd was de Mem, de 40, de maatstaf voor de Tijd.

Maar het beeld van de Mem verbergt dus het getal 26 in zich.

De Woestijnreis wordt gezien als onze levensreis, naar het Beloofde Land.

De "mens" is dus in de tijd gezet, zijnde de 6. Ook "de hand in beweging", de Kaf is

daar en heeft zijn bestemming in onze levenstijd. Met de hand in beweging komt de tijd van de arbeid.

Maar het hoge doel van dit leven van de mens is niet gelegen in "het werken om loon" in deze wereld.

Ons levensdoel ligt niet "in de 40", maar daar voorbij.

De Jordaan als "Doodsjordaan" is niet het einde; het eigenlijke Leven komt pas daarna.

En daarom ligt ook pas dààr ons Loon. Hier hebben we de roeping om "te doen" "om niet". Dat is doen uit liefde.

We zagen, dat het getal 26 een bijzonder getal is, nl. de getalwaarde van Gods' Naam.

Dit getal blijkt verborgen aanwezig te zijn in de letter M, onze levensduur, gesymboliseerd in de 40 jaren woestijnreis.

Maar in het menselijk lichaam komt dit getal 26 ook voor. Onze handen zijn nl. een ieder opgebouwd uit 26 botjes.

De samenstelling is : 14 vingerkootjes, 5 middenhandsbeentjes en 7 handwortelbeentjes.

De lofprijzing, die de Apostel Paulus aanbeveelt in Tim. 3:8, nl. dat de mannen in de Gemeente zullen bidden met opheffing van heilige handen..... krijgt nu wel een bijzonder accent als we weten, dat we met de handen de code van Gods heilige Naam op een verborgen wijze tot Hem opheffen, tot dankzegging, lofprijzing en aanbidding.

(Psalm 134:2)

Nog een paar slotopmerkingen.

Men zou zich kunnen afvragen of de Hebreeuwse Taal nu werkelijk de taal is, die de Here God met Adam en volgende generaties zou hebben gesproken.

Om dit ontkennend te kunnen beantwoorden, dient men evenwel zich er terdege van bewust te zijn, dat iedere andere taal, die men hiertoe zou willen aanvoeren, toch minstens die wonderbaarlijke structuur zou moeten vertonen als het Hebreeuws van de Bijbel.

Dat deze wonderbaarlijke structuur bestaat, is reeds eerder aangetoond door de Bijbelgeleerde en wiskundige

Dr. Ivan Panin, Rus van geboorte, die in 1890 een aangeboden Universitaire leerstoel prijs gaf (in Amerika) om zich te kunnen gaan wijden aan de studie van de getallen-wonderen van de Bijbel.

De kennis, die Prof. Weinreb ons onder de aandacht brengt, gaat echter oneindig veel verder en dieper.

Over de getalwaarden der letters is heel wat meer te vertellen, dan in dit boekje naar voren is gebracht.

Hiervoor verwijst ik naar het boek Jona van Prof. W. ^{waar} verteld wordt van de waarden der letters, in de zin van : uiterlijke waarde, (zoals ook hier is besproken), de volle waarde (van het letterwoord), de verborgen waarde (verschil tussen volle waarde en uiterlijke w.) en de z.g. Athbasch -waarde die zichtbaar wordt, als men de 22 letters in omgekeerde volgorde tegenover elkaar stelt. (1-400; 400-1)

Voor velen lijkt de Hebreeuwse studie, door allerlei omstandigheden een onbereikbare zaak. Vertalen doet "het wonder" in de mist gaan. Maar het moge dui-

delijk zijn, dat hier een voorportaal is aangewezen, dat de toegang geeft tot arsenalen van Goddelijke openbaringen.

In kringen van oeroude Thora-vorsers werd dan ook gezegd, dat de grootste gelukzaligheid in de Hemel is gelegen om op gouden stoelen, aan gouden tafels het Goddelijk Woord te lezen.

Literatuur:

F. Weinreb, "De Bijbel als Schepping",
Het eerste standaardwerk
op dit gebied.

"Jona"

" Esther" (Ik, die verborgen
ben).

Voor de vele andere publicatiës, raadplege men de catalogus van de Academie voor de Hebreeuwse Bijbel en de Hebreeuwse Taal)

Karl G. Sabiers M.A. "Astounding new discoveries benaeth the very surface of the original Bible-text, Mr. I Panin) (antiqua-
ries)
W, Genesius, Hebr. Woordenboek.

S. P. DeVries, Mzn. Joodse Riten en Symbolen.

